

Sag, der jo angaar mange andre Skovarbejdere. Naar altsaa Sagen staar saaledes, at der er nogle Arbejdere ovre ved Silkeborg, der bede om tre Ting, og Ministeren er villig til under visse Forhold at give dem de to, og naar dette Mindretal i Finansudvalget desuagtet foreslaar at henvise Andragendet og tager det tilbage efter at have talt om det, er det saa ikke det klareste Bevis paa, at det er et af de gamle socialistiske Bravonummere, der skal spilles ud i Agitationens Tjeneste? Det siger jeg til de Herrer — og det vide de godt paa Forhaand —, at vil ingen anden sige dem det, saa vil jeg. Jeg siger derfor, at de ærede Medlemmer have skadet Arbejderne i Stedet for at gavne dem. Der kommer intet som helst ud af denne Sag til Gavn for Arbejderne uden nogle Taler i Folketinget og maaske mindre Velvillie hos Ministeren, da han her er nødt til at være forsigtigere end i Udvalget for ikke at vække Forhaabninger, som han ikke kan eller vil opfylde. Nu er det for anden Gang oplyst af Ministeren, at naar der her tales om 2 Kr. 50 Ø., er der samtidig Tale om en hel Del andre Ting, som disse Arbejdere faa. Saaledes er det virkelige Forhold. Men det oplyste Ministeren ogsaa i Udvalget. Det har maaske ikke været det ærede Medlems Hensigt — hans Hensigt dommer jeg ikke —, men Resultatet bliver, som jeg sagde, da jeg først havde Ordet, at de Herrer, der foreslaa, at Andragendet skal henvises, ved deres Agitationsnummer komme til at skade i Stedet for at gavne, og det drejer sig jo dog om at gavne. Det er det, jeg nu for anden Gang maa nedlægge en Protest imod. Sagen vil, som sagt, efter Ordføreren Standpunkt ikke en Gang komme til Afstemning her i Salen, for han vil selv tage Forslaget tilbage, da han anser det for haabløst at faa det til Afstemning.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg tager Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaget er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Harald Jensen: Jeg genoptager det! — Til Ministeren skal jeg ikke sige ret meget, jeg finder ikke, der er Anledning dertil. Det er ganske naturligt, at enkelte Dages Arbejde og løst Arbejde skal betales bedre end Arbejde, der er fast. Men Forskellen synes ogsaa at være ganske betydelig, og jeg vil nu gerne have, at Staten, Samfundet, navnlig naar

vi have et frisindet Styre, stod som den bedste Arbejdsgiver, stod som et Mønster. Det gør Samfundet, Staten ikke her, men det vilde være rigtigt at stræbe derefter.

Den ærede Ordfører slog paa en af sine gamle Strengte. Han sagde, at han plumpede ikke ud med noget. Det er jo ikke altid, man er klar over, hvad man har gjort, naar man er kommen til at plumpe ud med noget. Jeg tror nu mit Udtryk i dette Tilfælde var ganske korrekt. Derimod tror jeg ikke, den ærede Ordfører havde Ret, naar han talte om, at dette skulde være et Agitationsnummer, et Bravonummer, og at man ovre i Silkeborg skulde sige: Den rare Mand fra Aarhus talte saadan og saadan for dem. Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører ser rigtigt i dette Tilfælde, og jeg tror for Resten heller ikke paa hans Tapperhed, naar han siger: Vil ingen anden sige Socialdemokraterne Sandheden, saa vil jeg. Den ærede Ordfører bad mig først om at tage Forslaget om Henviisning af Andragendet tilbage, siden bebrejdede han mig, at jeg gjorde det, og den ærede Ordførerte mente, at han nu havde faaet Bevis for, at hele Sagen fra vor Side var et Agitationsnummer. Den ærede Ordfører har selv her i Tinget lært mig, hvorledes man skulde behandle Andragender. Han har selv fortalt mig, hvorledes man med Hensyn til saadanne Ting skulde føre sin Politik, og at det var rigtigt at faa visse Ting frem i Salen for at faa Ministrene til i Salen at gentage, hvad de have sagt i Udvalget. Det er den ærede Ordførers Visdom, jeg følger, saa der har den ærede Ordfører ikke noget at bebrejde mig.

Naar jeg tillige med min Meningsfælle har fremsat Forslag om at henvise dette Andragende, har jeg gjort det, fordi jeg ønskede, at Ministeren her i Salen skulde udtale sig, og jeg tror, at den ærede Ordfører gjorde meget galt ved at meddele, at Ministeren i Udvalget havde anmodet om ikke at faa Sagen henvist. Der er jo andre Skovarbejdere end dem ved Silkeborg, og der er lignende Forhold rundt omkring, og jeg vil ikke gerne være med til, at man i Smug et enkelt Sted, hvor der er klaget, lægger et lille Plaster paa Saaret for at faa Klagerne til at forstumme. Jeg tror, at det, der er Retfærdighed det ene Sted, ogsaa maa være det det andet Sted, og derfor har jeg ment, det var rigtigt, at dette Spørgsmaal kom frem her, saa at Skovarbejderne